

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1613/2022
29.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из села ..., чији је пуномоћник Владимир Милосављевић, адвокат из ..., против туженог "Брзанпласт" д.о.о. Брзан, Општина Баточина, коју заступа Милица Роглић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1118/21 од 14.12.2021. године, у седници одржаној 29.06.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1118/21 од 14.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 1667/18 од 05.11.2020. године, ставом првим изреке, поништено је као незаконито решење о отказу уговора о раду бр. ../18 од 19.10.2018. године, којим је тужили отказан уговор о раду бр. ../10 од 01.05.2010. године, а тужени обавезан да тужиљу врати на рад и распореди на послове који одговарају њеној радној способности. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиљи накнади трошкове поступка од 174.750,00 динара, са каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1118/21 од 14.12.2021. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 18/2020), и нашао да ревизија није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП-а, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а као ревизијски разлог истиче постојање битне повреде али се у образложењу не наводи о којој повреди је реч.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је са туженим 01.05.2010. године закључила уговор о раду на неодређено време на пословима ... радника, Решењем бр. .../18 од 19.10.2018. године тужили је отказан уговор о раду због престанка потребе за њеним радом у смислу члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду, уз исплату отпремнине у висини од 112.544,00 динара, а радни однос јој је престао са тим датумом. Доношењу побијаног решења претходило је доношење решења Националне службе за запошљавање, Филијале Јагодина од 10.11.2017. године, којим је тужили утврђен први степен тешкоћа и препрека у раду, односно утврђено да су тешкоће и препреке мале и утичу на радну способности и да именована има статус особе са инвалидитетом која се запошљава под општим условима. Према налазу Комисије способна је за обављање лакших физичких послова, административних послова у оквиру својих квалификација, послове хигијеничара, уз следећа ограничења: неопходна поштеда од послова који захтевају тежи рад, веће физичке напоре, ношење терета левом руком преко 5 кг, рад у принудном положају тела, рад у лошим микроклиматским условима. Новим Правилником о систематизацији послова од 05.03.2018. године радно место на коме је тужила била распоређена – ... радник, ..., није систематизовано. Међутим, наведени Правилник о систематизацији послова од 05.03.2018. године, послодавац није објавио на огласној табли, нити је завео у деловодну књигу, а тужени нема други доказ о истицању Правилника на огласној табли, осим изјаве сведока ББ.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право из члана 179. став 5. тачка 1., у вези са чланом 102. став 2. Закона о раду, када су поништили побијано решење, а тужену обавезали да тужилу врати на рад и распореди на послове који одговарају њеној радној способности.

Наиме, према одредби члана 101. Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/05...75/14), запосленом – особи са инвалидитетом и запосленом из члана 81. став 2. овог закона, послодавац је дужан да обезбеди обављање послова према радној способности, у складу са законом. Чланом 2. наведеног закона, прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који одбије да прихвати посао у смислу члана 101. овог закона (став 1.). Ако послодавац не може запосленом да обезбеди одговарајући посао у смислу члана 101. овог закона, запослени се сматра вишком, у смислу члана 179. став 5. тачка 1. овог закона (став 2.).

У конкретном случају, тужени је пре доношења оспореног решења о отказу, дана 05.03.2018. године донео нови Правилник о систематизацији послова у коме није постојало радно место које одговара стручној спреми тужиле и њеној преосталој радној способности, у смислу члана 102. став 2., у вези са чланом 101. Закона о раду, због чега је побијаним отказним решењем тужилу прогласио технолошким вишком у смислу члана 179. став 5. тачка 1. наведеног Закона о раду. Међутим, како је у току поступка несумњиво утврђено да наведени Правилник о систематизацији послова од

05.03.2018. године, није ступио на правну снагу, јер тужени није доказао да је исти објављен на огласној табли туженог, нижестепени судови налазе да је то разлог за поништај побијаног решења. Наиме, општи акт који није објављен не може да производи правно дејство и зато не може бити основ за доношење појединачног акта, односно решења о отказу уговора о раду, па није било основа да тужиљи радни однос престане применом правила из члана 179. став 5. тачка 1., у вези са чланом 102. став 2. Закона о раду, како то правилно налазе нижестепени судови. То представља довољан разлог за поништај наведеног решења, па се неосновано ревизијом указује на погрешну примену материјалног права.

У ревизији тужени истиче да је суд морао поклонити веру исказу сведока на околности објављивања Правилника на огласној табли. Ови ревизијски наводи су недозвољени, зато што се на тај начин оспорава оцена доказа (члан 408. став 3. ЗПП) и указује на погрешно утврђено чињенично стање, из ког разлога се ревизија не може изјавити.

На основу члана 414. став 2. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић